

[Bertel Dahlgaard.]

forslagets § 5, at for parceller, på hvilke der opføres beboelseshuse, som ikke indeholder mere end 1 lejlighed udover køberens, skal afgiften for køberens og den med ham samlevende ægtefælles levetid svares uforandret af den ved begæringens indgivelse ansatte grundværdi. Denne opsættelsesret med hensyn til forrentning af indtrådt værdistigning bortfalder, når køberen eller den efterlevende ægtefælle fraflytter ejendommen eller denne afhændes eller der foretages forøgelse af ejendommens belåning udover den ved begæringens indgivelse foreliggende lånegrænse. En tilsvarende ret indrømmes den første køber af et beboelseshus med indtil 2 lejligheder, som en bygningshåndværker med salg for øje har opført på parcellen, forsåvidt købet har fundet sted inden 2 år efter parcellens afhændelse til den pågældende bygningshåndværker. Hvor der af en kommune eller boligforening er opført beboelseshuse med ikke over to lejligheder, kan det fastsættes, at afgiften for et tidsrum af indtil 20 år svares uforandret af den ved begæringens indgivelse ansatte grundværdi.

Endvidere bestemmes i § 6 til imødegåelse af de vanskeligheder, der kan opstå ved prioriteringen, at grundrenten får oprykende panteret efter kreditinstitutionernes lån.

De principper, som i lovforslaget er fastslået for afhændelse af jord i offentlig eje til byggeri, kan imidlertid med samme begrundelse overføres på de private arealer, til hvis bebyggelse det offentlige yder betydelig støtte gennem lån eller rentenedsættelse. Vi har fra vor side den opfattelse, at det er en opgave for det offentlige at støtte den enkeltes bestræbelser for erhvervelse af eget hjem, men det er til gengæld en rimelig ting, at det offentlige sikrer sig den grundværdistigning, som dets egen økonomiske støtte er medvirkende til at skabe. Derfor er der i lovens § 7 indsat bestemmelse om, at hvor det offentlige yder lån til foreninger, selskaber eller personer til bebyggelse af andre byggegrunde end dem, der er afhændet af det offentlige, skal en til grundens værdi svarende del af lånet ydes rentefrit og afdragsfrit og uopsigeligt fra ejer og långiver, men således at der af den nævnte del af lånet svares en halvårlig afgift efter samme regler som ved bebyggelse på offentlig jord. Herved vil altså den fremtidige værdistigning blive forrentet til det offentlige.

Jeg skal da anbefale dette lovforslag til det høje tings velvillige behandling. I

mange danske byer lærte man efterhånden at erhverve sig indflydelse på den fremtidige byudvikling ved i tide at erhverve de fornødne grundarealer, således at man kunne lede den bebyggelsesmæssige udvikling, men man har ikke lært i samme grad at være fremsynet med hensyn til principperne for afhændelse af de erhvervede grunde. Det må byerne betale dyrt i dag. Det her forelagte forslag er et forsøg på at lede udviklingen på dette område over i et leje, der på længere sigt vil betrygge vore bysamfunds økonomi, samtidig med at der skabes den lettest mulige adgang for den enkelte borger til den jord, som er grundlaget for erhvervelsen af eget hjem.

Anden næstformand (Victor Larsen): Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt til tingets medlemmer.

Vi vender derefter tilbage til dagsordenen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 1 medlem til udvalget for forretningsordenen (i stedet for Fr. Dalgaard).

Valgt blev: *Hækkerup.*

Den sidste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til lov om det kommunale skolevæsens styrelse og tilsyn.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3217; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1314).

Forhandlingen genoptoges.

Erik Appel: Det foreliggende lovforslag er et særdeles godt forhandlingsgrundlag, og jeg anerkender kommissionens og den højtærede ministers arbejde for at nå til et resultat, der kan muliggøre en fælles lovgivning for hele landet.

Det er rigtigt, som den højtærede minister i sin forelæggelsestale nævnte, at Nordslesvig efter eget valg har en tilsynsordning med et skolenavn for hver skole; således var det i den tyske tid, og et ønske fra sønderjysk side om at beholde denne ordning efter genforeningen blev imødekommet. Nu vil det i Nordslesvig almindeligt gældende i ordningen bortfalde med det foreliggende lovforslags gennemførelse; men deri ser jeg ikke en forringelse, idet der opnås to